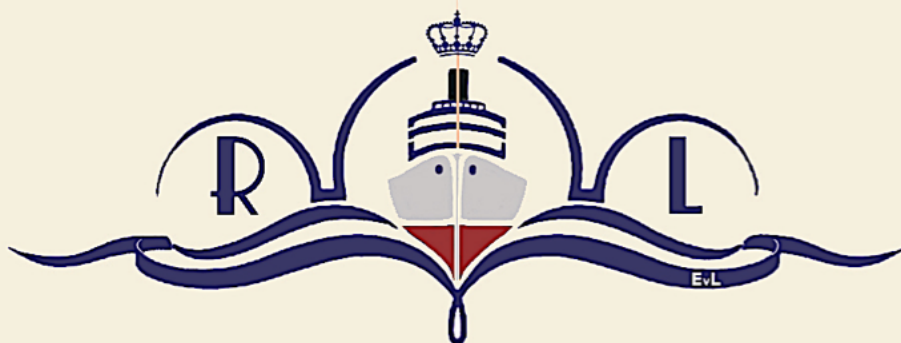

LLOYD-ATELIER

GRATIS DIGITALE NIEUWSBRIEF VAN LLOYD-ATELIER - NETERSEL

JAARGANG-2, NUMMER-6 ... JUNI 2020

- In dit nummer onder andere:
- * Lloydkwartier-bewoners weer met Lloyd-erfgoed aan de slag.
 - * Prachtige, authentieke geschenken van Modjokerto-dochter.
 - * Opbouwfase-2 van het Lloyd- Atelier is serieus begonnen.
 - * Vier Ouessantschaapjes bewaken het Lloyd-erfgoed.
 - * Schip van de maand: het ms Wonorato.
 - * Interessante info uit Nedlloydbladen.

Vijf man sterk (drie op de foto) isoleren het dak van het Lloyd-Atelier (15 juni 2020)

Dit gratis, e-magazine is bestemd voor relaties van het Lloyd-Atelier te Netersel.
Inschrijven en uitschrijven s.v.p. via e-mailadres: Lloydexpo19@gmail.com

COLOFON:

'LLOYD -ATELIER'

Eindredactie: Ed van Lierde
Tekstcorrectie:
Josje van Lierde OlivierUitgever:
Ed van Lierde - Netersel
Telefoon: 0497 - 840999
E-mail: Lloydexpo19@gmail.com**KATA PENGANTAR**

Corona heeft ons enkele maanden in de greep gehouden en het begint er voorzichtig op te lijken dat dingen weer richting normaal gaan. Een beetje druk van de ketel is hier in het Neterselse al duidelijk merkbaar en meestal, als de stress vermindert, lijkt alles ook weer tegelijk te komen.

De opbouw van het Lloyd-Atelier is, mede dankzij de zeer gewaardeerde, gulle donaties plots in een stroomversnelling gekomen, in dit E-magazine laat ik u de eerste foto's zien van de dakrenovatie die zal leiden tot een daadwerkelijke start van fase-2, waarin het Koninklijke Rotterdamsche Lloyd-deel van de collectie een permanente plaats krijgt. Als die opbouw fase-2 gereed is (mogelijk in het najaar), mag de expositie van het Lloyd-Atelier als compleet worden beschouwd. Het is fijn te merken dat nu al weer afspraken voor een bezoek worden gemaakt en met inachtneming van de coronaregels lijkt dat weinig risicovol te zijn.

Wat bezoekers zeker ook leuk zullen vinden, is onze 'gezinsuitbreiding' met vier eigenwijze Ouessant-schapen van het mannelijke geslacht. Omdat de heren helemaal nog compleet zijn, vechten ze (rammen ze) in een toch grote weide als volwaardige kickboxers. Eigenlijk had ik een meer vredelievende taak voor ze in gedachten, namelijk het bewaken van het Lloyd-Atelier en van ons. We kijken wel hoe het verloopt.

Van een heel nadere orde is het voornemen/de poging van de heren cardio-chirurgen mij deze week nog van een regelmatig terugkerende hartritmestoornis af te helpen. Dat is even een fikse ingreep met, zoals bij elke operatie, enig risico en een overall slagingspercentage van 70%. Als het lukt betekent dat ook minder vermoeidheid en kortademigheid, dus ook weer meer energie!

Ed van Lierde

'PECUNIAIRE' BIJDAGEN BLIJVEN BINNENDRUPPELEN

Dat zeer gewaardeerde 'binnendruppelen' slaat niet echt op de hoogte van sommige bijdragen, want er zitten bedragen bij die meer dan 'generous' genoemd mogen worden. Sommigen hebben aangegeven dat hun financieel support niet in het E-magazine hoeft te worden vermeld., laat ik daar dan mee beginnen, namelijk een gewaardeerde (herhaalde) bijdragen van een anonieme Noorderling. Wat de 'openbare' schenkers betreft, mocht ik bijdrage ontvangen van oud Lloyd-Stuurman Jan Tanja, valt op dat ik echt grote bijdragen heb mogen ontvangen van Tjda Deisz, Modjokerto-kleindochter (Hoofdmachinist Tijdo Deisz) en een bijdrage van Nolly van Zenten-Feenstra, Modjokerto-dochter van 5e Machinist Hendrik Pil. Rob Haas Slammat-zoon, Slammat-dochter Hetty Kroon-de Boo en schoonzoon (Restaurateur Samuel de Boo), oud Lloyd-Matroos Bas Kruis en tot slot oud Lloyd-Hofmeester Fred van der Heiden. Jullie allen geven mij, na dat macabere jaar 2019, het gevoel dat ik kennelijk weer redelijk tot goed bezig ben. Hoe het ook zij jullie bijdragen geven absoluut meer energie en dat is precies wat ik nu, met wat gezondheidsgesukkel, weer extra goed kan gebruiken!

Terima kasih dermawan dari Lloyd-Atelier !

Het prachtige, nieuw geproduceerde, Lloyd-geusje heeft inmiddels zijn weg gevonden naar de diverse bestellers, het betreft een 2-kleeds vlag (100 bij 150 cm), een maat die bij de Koninklijke Rotterdamsche Lloyd 'Geusje' werd genoemd en gevoerd werd op de voorstevan ('neusje') van onze schepen. Een van onze Slammat-families (Hetty & Rob Kroon - de Boo) was zo aardig een vlag voor het Lloyd-Atelier zelf te sponsoren, waarvoor ook hier mijn meer dan hartelijke dank!!

Oud Lloyd-man met Alzheimer

Zelf kon ik het echt niet laten een Lloyd-vlag te schenken aan een oud Lloyd-man met Alzheimer, die te Middelburg in een verpleegtehuis woont. Een Vrijwilliger bestelde de vlag omdat hij het altijd over de Lloyd had en hij hem met een vlag wilde verrassen. We verwachten dat hij heel positief op de vlag zal gaan reageren, een déjà vu dat ik een aantal jaren geleden bij Kapitein Grauenkamp had, die eveneens aan Alzheimer leed en helemaal 'wakker' werd toen ik de Lloyd-vlag in zijn vlaggenmast te Zierikzee hees.

RL-vlag

Tevens heb ik voor het Lloyd-Atelier twee geusjes aangeschaft waarbij simpelweg het kroontje is weggelaten, waarmee de oude Lloydvlag is gecreëerd die vanaf 1883 tot 1947 op Lloydschepen werd gevoerd. Voor het eerst is er een drukker die dat geen probleem vond en de twee vlaggen niet beschouwde als twee aparte ontwerpen (zie foto-boven, de linker vlag).

Een fotootje?

De vlaggen hangen nu bij oud-Lloydmannen te wapperen en wellicht kunnen zij voor het volgende E-magazine een aardige sfeerfoto maken **alvast dank daarvoor!**

LOCALE EN REGIONALE AANDACHT VOOR DE SLAMAT

De Dorpskrant van Netersel

Heeft op 16 mei aandacht besteed aan het Slammat-monument dat hier prachtig aan de rand van een groot bos is gelegen. De bahasa-woorden: 'Slamat', Rumah Rimbu' en 'Minyak empat' doen veel voorbijgangers zich afvragen wat die 'niet-Brabantse' woorden toch betekenen. Sommigen stappen van de fiets en informeren daarnaar.

Publiciteit geeft herkenning

Het plaatselijke bekend worden van een inderdaad 'niet-Brabants' fenomeen doet de nieuwgierigheid van menigeen oplopen. Wat men op TV zag en de naam van ons huis: 'Rumah Rimbu' wordt nu aan elkaar gelinkt.

VAN AALSTEN TOT GOOR

Digitale bezorging op woensdag rond de klok van 18:00 uur. De dorpskrant is ook te vinden op de website van de Poel:

Dorpskrant van Netersel: Jaargang 39 - Nummer 38 - 16 mei 2020

MARITIEM OORLOGSMONUMENT TE NETERSEL

Vooruitlopend op de Nationale dodenherdenking en bevrijdingsdag heeft Kempen TV uitgebreid verslag gedaan van de Slammat-herdenking die 27 april jongstleden met familieleden van slachtoffers bij het Slammat-monument aan de Fons van der Heijdenstraat is gehouden.

Herdenking en monument gaan over de grootste (vergeten) ramp in de geschiedenis van de Nederlandse Koopvaardij. Zo hebben de kijkers in de Kempen kennis kunnen maken met een fenomeen waar je in het Brabantse niet direct aan zou denken. Op 4 en 5 mei heeft Kempen TV vervolgens de gehele Slammat-documentaire uitgezonden, mijn documentaire met 3D-beelden van de ramp met het passagiersschip dat nu, samen met Britse oorlogsschepen, op de bodem van de Middellandse Zee ligt. Deze oorlogsramp heeft het leven van 983 opvarenden (geallieerde soldaten en bemanningsleden) opgeëist.

De Slammat is een van de vele schepen van de roerkracht, voormalige Koninklijke Rotterdamsche Lloyd (1883 - 1970) die uitgebreid de vaart op Nederlands Indië heeft onderhouden, een van de redenen waarom Nederland nog steeds tot de rijkste landen ter wereld mag worden gerekend. Ik ben trots dat ik, als geboren en getogen Eindhovenenaar, nautisch officier op haar schepen mocht zijn en heb vanuit die trots in 2005 het Koninklijke Rotterdamsche Lloyd Museum opgericht. Al enige tijd met pensioen en een verhuizing in 2018 'back to the roots' naar Netersel, heb ik alhier het Lloyd-Atelier opgericht (jawel ik kon het niet laten en de liefde voor de Lloyd is groot).

Omdat ik de laatste dagen door enkele voorbijgangers (meestal fietsers) op bovenstaande werd aangesproken en de coronamaatregelen zijn versoepeld, lijkt het mij een goed moment u aan te geven dat het monument en de expositie, vanaf heden, op afspraak, te bezichtigen zijn. Hoewel 'de zoete inval' typisch Brabants is, lijkt het me voorlopig nog verstandig een telefonische- of emailafpraak te maken. Toegang gratis en niet onbelangrijk u krijgt een privé-rondleiding!

Ed van Lierde, 'Rumah Rimbu' - Fons van der Heijdenstraat 55 te Netersel. Telefoon: 0497-840999. E-mail: lloydexpo19@gmail.com Website: www.lloydatelier.nl

Etc., etc

'Vreemde eend in de bijt'

Op 4 en 5 mei heeft Kempen TV de Slammat-documentaire een aantal keren integraal uitgezonden. De Kempenaren zullen van te voren zeker gedacht hebben, wat ze eigenlijk met zo'n maritiem verhaal aan moesten. Een maritiem-oorlogsverhaal in een tijd waarin veel

plaatselijk oorlogsgeweld wordt herdacht (zie programma links). Ongetwijfeld heeft de documentaire de horizon van de Kempenaren letterlijk en figuurlijk verbreed. De reacties die mij bereikten vallen in de sfeer van "Dat die koopvaardij zo belangrijk voor ons land is geweest, hebben we nooit geweten!" en "Wat indrukwekkend wat een leed!" Direct na de uitzending stopten fietsers om te informeren naar het monument en de expositie. Men is nog wat beducht voor het coronavirus, maar het zaadje is ontkiemd en ik verwacht door de TV-uitzendingen zeker een oplopend bezoekersaantal. De aantallen zullen overigens klein blijven.

Nu op KempenTV:

Operatie Demon 'De ondergang van de Slammat' (38 min.)
Eersel Remember. (4 min.)
Hoogeloon - Dodenherdenking. (7min.)
Dodenherdenking - Gemeente Eersel. (12 min.)

➤ Toneelstuk "En we duike nie mér onder" deel 1 (70 min.)

Operatie Demon 'De ondergang van de Slammat' (38 min.)
Eersel Remember. (4 min.)
Hoogeloon - Dodenherdenking. (7min.)
Dodenherdenking - Gemeente Eersel. (12 min.)

Toneelstuk "En we duike nie mér onder" deel 2 (65 min.)

Eind mei heeft Modjokerto-kleindochter Tijda Deisz, belangwekkende en authentieke (persoonlijke) zaken van haar Opa, Hoofdmachinist Tijdo Deisz, aan het Lloyd-Atelier geschonken. In 1942 was haar Opa, samen met de gehele bemanning van de Modjokerto, slachtoffer van de wrede Japanse vijand.

Tijdens de uitvoering van het Batavia-project te Djakarta-2016 had ik daarom de Nederlandse Ambassade aangegeven dat ik, samen met mijn echtgenote Josje, de graven van onze Modjokerto-slachtoffers (waaronder de Opa van Tijda) op het Nederlandse oorlogseveld 'Ancol' wilde bezoeken. De Oorlogsgravenstichting (directeur Robert van de Rijdt) heeft toen een meer dan indrukwekkende ceremonie georganiseerd en ter ere van de slachtoffers zorgde de Nederlandse Ambassade voor een zware vertegenwoordiging (Culturele- en Defensie-Attaché). Het werd, ongepland, een gedenkwaardig hoogtepunt van ons twaalfdaags bezoek aan de Indonesische hoofdstad. Zie foto's onder:

PROJECT: LLOYD-VIDEO'S

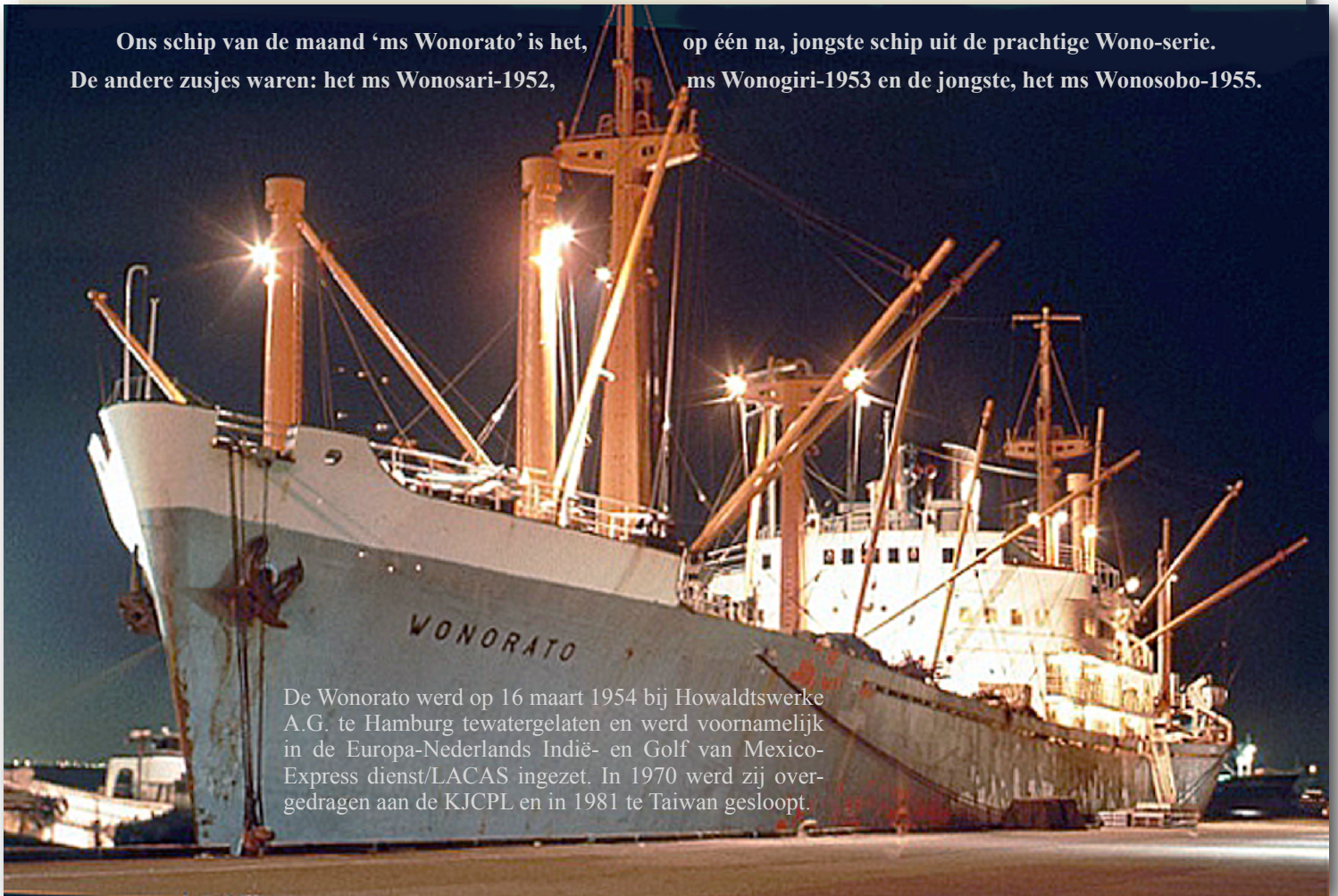
Two video-links

Binnen een week na het verschijnen van het juni E-magazine wordt zoals gebruikelijk, naar degenen die zich daarvoor hebben opgegeven, een of meerdere Lloyd-videolinks gemaïld.

Ditmaal over het Medan-project - 2018 en de Slamatherdenking - 2020, voor familieleden van slachtoffers, ditmaal onder corona-regels. Deze video geeft een aardige impressie die door de regionale TV-zender 'Kempem-TV' meerdere malen is uitgezonden.

Ons schip van de maand 'ms Wonorato' is het,
De andere zusjes waren: het ms Wonosari-1952,

op één na, jongste schip uit de prachtige Wono-serie.
ms Wonogiri-1953 en de jongste, het ms Wonosobo-1955.

De Wonorato werd op 16 maart 1954 bij Howaldtswerke A.G. te Hamburg tewatergelaten en werd voornamelijk in de Europa-Nederlands Indië- en Golf van Mexico-Express dienst/LACAS ingezet. In 1970 werd zij overgedragen aan de KJCPL en in 1981 te Taiwan gesloopt.

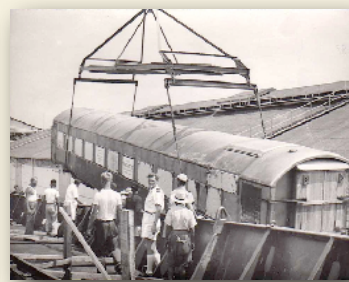
Roepletters: PIRN, bouwnummer: 892 werd op 16 maart 1954 augustus bij de Howaldtswerke A.G. te Hamburg tewatergelaten. Type: Open skelterdeck vrachtschip met 55/60 bemanningsleden en tevens accommodatie voor 12 passagiers. Lengte over alles: 154,82 meter, breedte: 20,15 meter, holte: 12,19 meter en diepgang 8.21 meter. Bruto tonnage: 7.512 register tons, Netto tonnage: 4.181 ton en Deadweight: 10.710 ton. Eén Howaldt-MAN enkelwerkende 2 takt, 10 cilinder dieselmotor (780x1400) met een totaalvermogen van 8.250 RPK. Deze motor dreef een schepsschroef aan waarmee een dienstnelheid van 16 knopen werd behaald.

Tewaterlating bij Howaldtswerke te Hamburg - 1954

De doopster Mevr. M. Mees-Everts

Tandjong Priok: lossen treinstel

Kapitein G. Van Santen en 1e Stuurman A. Meily - 1962

Sint: Verpleger-schrijver van Toor - Piet: 4e Stuurman Ed van Lierde - HWTK Borgen - Matroos ? - Kapitein Siebren Tuinhout - 1e Stuurman Martin van Ommen - 1967

Links Jan de Haas en rechts Han Goan Lim voor de ingang van het voormalige Lloyd-kantoor, nu Rijksmonument.

Het Lloyd-Atelier ziet het project van Lloydkwartierbewoners, uitgevoerd door Han Goan Lin en Jan de Haas, met hun Vereniging van Bewoners en Bedrijven Lloydkwartier (VBBL) als een belangrijke aanjager voor meer zichtbare Lloyd-geschiedenis en -erfgoed. De VBBL wil mogelijkheden onderzoeken voor een permanente tentoonstellingsruimte op een plek in het Lloydkwartier die er werkelijk toe doet en daar laat zien welke prachtige en indrukwekkende maritieme geschiedenis heeft plaatsgevonden. Dat betekent waarschijnlijk dat men de gemeente Rotterdam weer op de rijdende trein moet zien te krijgen. Als Burgemeester Ahmed Aboutaleb mijn initiatieven om de Lloyd uit de vergetelheid te houden in 2015 al met een onderscheiding beloofde, zal hij zeker ook met dit plan willen meegaan!

Het is een opsteker te noemen dat Lloydkwartierbewoners Jan de Haas en Han Goan Lim hun aandacht voor het rijke maritiem Lloydverleden niet loslaten en weer met het Lloyd-Atelier willen samenwerken. Zoals u wellicht weet, had ik in 2018 al contact met hen en is begin 2019 het project 'Mobiel Lloydmuseum' in het leven geroepen. Vervolgens heeft, zoals bekend het nieuwe bestuur van het KRL-museum de stichting begin dit jaar geliquideerd. Voor Jan en Han geen reden om bij de pakken neer te zitten en gewoon weer contact met mij op te nemen. Intussen heeft men het bewonersinitiatief 'Lloyd Salon' genoemd. Men wil gemeentelooze subsidie voor dit initiatief verwerven en willen tijdens de WereldHavenDagen operationeel zijn. Het Lloyd-Atelier heeft de heren wederom expertise en indien gewenst ook weer bruikleen van Lloyd-collectie-items in het verschiep gesteld.

BEKENDE ONDERWERPEN UIT NEDLLOYD-PERSONEELSBLADEN

Onlangs ontving het Lloyd-Atelier een aantal oude personeelsbladen van de NSU, genaamd 'Unieschakel' en 'Nedlloyd Parade', het betreft bladen uit de periode 1971 t/m 1977, die enkele jaren geleden aan het KRL-Museum waren geschonken. Enkele afbeeldingen en artikeltjes daarin achtte ik heel geschikt om met u in dit E-magazine te delen.

Madison Lloyd hartelijk in Indonesië ontvangen

Precies op Indonesië's nationale feestdag — 17 augustus — liep, gepaviseerd en wel, het ms Madison Lloyd de haven van Tandjong Priok binnen als eerste schip in de door Nedlloyd geopende sneldienst Europa—Indonesië v.v. Op de kade veel vriendelijke en vrolijke gezichten bij deze min of meer historische gebeurtenis; dit beeld zou zich nog enige malen herhalen bij het aanlopen van andere Indonesische havens.

Kapitein L. C. J. Welter, gezagvoerder van „spitsafbijter“ Madison Lloyd, bewaart prettige herinneringen aan deze voor hem en enige van zijn officieren hernieuwde kennismaking met Indonesië.

„We moeten onszelf weer introceren en waar maken“, zegt hij, „en ik geloof wel, dat dit zal lukken. De Indonesiërs zijn kennelijk blij dat we er weer komen, want ze zijn bijzonder gesteld op economische samenwerking tussen hun land en het onze.“

De ontvangsten met koud buffet in de verschillende havens toonden

wel aan, dat de wens tot samenwerking duidelijk aanwezig is. Het viel op, dat de wat oudere Indonesiërs

de gesprekken met hun gastheren in het algemeen in het Nederlands voerden. Tijdens de ontvangst in

Wat voor leuke gouverneur Noer bij het overhandigen van het stadswapen zei, is niet „genotuleerd“.

Surabaia, waarbij vele burgerlijke en militaire autoriteiten, onder wie de gouverneur van Oost Java, Z.Exc. Moh. Noer, aanwezig waren, hield deze zijn toespraak in het Nederlands.

Hierbij wees hij er o.a. op, dat de nieuwe dienst kan bijdragen tot het economische herstel van zijn gebied. Als blijk van erkentelijkheid bood hij de gezagvoerder een replica van het stadswapen van Surabaia aan. Deze verraste zijn gasten op zijn beurt, zoals hij dit ook in de andere havens had gedaan, met Edammerkaasjes, die het schip speciaal voor dit doel aan boord had. Algemene indruk na deze eerste reis: er wordt in de Indonesische havens goed gewerkt.

Het ladingaanbod voor de thuisreis was kapitein Welter meegevallen. Toen zijn schip op 13 oktober bij Quick Dispatch in de Beatrixhaven lag afgemeerd en de luiken waren geopend, kon men weldra de bekende geuren van tabak, koffie, thee, palmolie en rubber opsnuiven. Weer eens iets anders dan vismeel, koeienhuiden of wol.

Loire Lloyd per 14 juli

Bruin C., gezagv.
 Veldkamp E. C., 1e strm.
 Lierde E. H. C. M. van, 2e strm.
 Hirst T. J., 3e strm.
 Leemans R., strm.II.
 Voskamp M., rad.off.
 Lelyveld A., hwtk
 Moerland J. C., 2e wtk
 Slooten S. C., 3e wtk
 Ouwehand C., 4e wtk
 Bout E. J., ass.wtk
 Baars F. H., ass.wtk
 Brok A. J., bootsman
 Mullaart H. A. J., bootsmt.
 Wind O. B., matroos
 Graaff J. J. de, matroos
 Scholte J. J., matroos
 Hol H., matroos
 Lagerweij H. M., matroos
 Stel T. van der, matr. o/g
 Nap W., dekj.

Deckers P. J., voorman
 Robben H. J., bankw.
 Meijer A. J. M., handl.
 Verhoef R. F., ch.hofm.
 Oosterwijk H., kok
 Zal C. van, koksmt/bk
 Achmad R. S., bediende
 Harkmans R. F., bediende
 Tijdeman E. H., dekj.

Het is allemaal begonnen in de tijd dat de Rotterdamse Lloyd nog Rotterdamse Lloyd was. Een kleine afdeling Nieuwbouw, onder aanvoering van de ingenieurs E. Vossnack (scheepsbouw) en J. D. Ruys (machinebouw) werkte aan het ontwerp voor een licht-container-roll-on-roll-off-schip (licor-schip). Behalve de mensen van de Lloyd zag niemand er iets in; daarom werd het project opgegeven. Maar de kennis van zaken die ondertussen was opgedaan, bleek spoedig zeer waardevol. In het voorjaar van 1969 hoorde de scheepvaartwereld dat een Engelse rederij opdracht had gegeven tot de bouw van een snel containerschip dat nog net door de sluisen van het Panamakanaal zou kunnen. De dag na dit bericht gaf B. E. Ruys de afd. Nieuwbouw opdracht een ontwerp te maken voor een soortgelijk schip. Het denk- en rekenwerk dat verricht was voor het licor-schip kwam nu goed van pas.

Ir. Vossnack ... kunst in de techniek

Intern maandblad van de Nedlloyd Groep te Jaargang, nummer 10, oktober 1977

De Lloyd-vlag weer eens van top

Met hun oude rederijvlag in top, de vlag waaronder zij vele jaren hebben gewerkt, voeren op twaalf september jl. bijna 300 Lloyd-gepensioneerden met de Erasmus van de Rotterdamse Spido uit voor een dagtocht op de Zuidhollandse wateren. Blijkbaar was er van de vorige tocht een goede reclame uitgegaan, want er waren nu enige tientallen deelnemers meer dan toen.

Er wordt wat afgepraat op zo'n dag. In het begin gaat het over de ongemakken, die zich met het klimmen der jaren gaan voordoen, over het verlies van de levensgezel of -gezellin, over kwalen en kwaaltjes. Men moet dit even kwijt; het geeft als het ware een gevoel van opluchting. Van lieverlee nemen de gesprekken een luchtiger wending en dan hoor je bijv. iemand opgewekt praten over het binnenkort betrekken van een serviceflat in Dordrecht. Een ander vertelt, dat hij nog net op tijd - 'm'n benen beginnen slecht te worden' - in een verzorgingsflat is getrokken. Zo worden de laatste nieuwtjes uitgewisseld. Zeevaders en zeuntjes halen herinneringen op. 'Man, toen kreeg ik me toch een dreun van m'n vader; ik dacht dat m'n kop van m'n romp vloog.' We horen kapitein Flach in gesprek met een van zijn zeevaders, kwartiermeester Jasper de Jong, die inmiddels 80 is

geworden, hetgeen hem beslist niet is aan te zien.

Kapitein Flach maakte met zeven andere jongelui zijn eerste reis als stuurmansleerling op het schip, waarop zijn vader gezagvoerder was. Jasper de Jong en de bootsman hadden de taak de zeuntjes de eerste beginselen van het schiemanswerk bij te brengen. 'Nou, jullie waren verdraaid lastig voor ons,' zei kapitein Flach. 'Maar,' liet hij erop volgen, 'toch heb ik met jullie prettig gevaren.' En toen kwam het verhaal van die dreun. 'We lagen in Marseille. Mijn vader was met de agent mee en wij wilden ook de wal wel eens op. We namen geld op bij de eerste stuurman, ofschoon mijn vader dit mij nadrukkelijk had verboden. Dat heb ik geweten! Nadat we de stad uitvoerig verkend hadden, streken we tenslotte in een gezellige zaak

neer. Op een gegeven ogenblik kwam er een stel leuke meisjes binnen en wij nodigden ze uit bij ons te komen zitten. We boden een drankje aan. Ze bestelden likeur; wij ook. Nou hadden wij al een paar biertjes op en daar bleek die likeur niet zo goed op te vallen, zodat we eerder moesten opbreken dan we van plan waren geweest, wilden we heelhuids aan boord terugkomen. Maar dat viel tegen. Om half twee 's nachts waren we pas bij ons schip terug met een behoorlijk stuk in onze kraag. 'Koppen dicht,' zei ik en wij op handen en voeten de loopplank op. Maar de wachtsman had ons gezien, zodat ook het zoontje van de ouwe de volgende ochtend bij zijn vader op het matje moest komen.' Het werd een zeer eenzijdig gesprek, dat eindigde met de hiervorenbedoelde dreun. 'En ik had al zo'n koppijn,' aldus besloot Flach Jr. zijn verhaal met een gezicht, alsof hij die dreun nu nog voelde.

Kapitein Flach (r.) en zijn zeevader Jasper de Jong.

Joyce hoorde er bij

Joyce, de schepschaan van de Nedlloyd Mississippi is niet meer. Op 17 maart kreeg ze ter hoogte van Mombasa een zeeziekte, nu bijna haar hele leven - 11 jaar - tussen de Golf van Mexico en het Midden-Oosten te hebben gevaren. Bij elkaar wel zo'n twintig keer de wereld rond.

De dood van schepschaan Joyce was voor loek J. van der Weert aanleiding om te schrijven:
 Joyce troef me op als extra bemanninglid. Lukt 5 was haar domme. Met veel geduld hielp ze mee om alle hok open en dicht te trekken en tijdens het werk in het ralm bleef ze er trouwde wacht. Op het varen met een sleep was ze dok. Ze ging bijna altijd mee. Dan werd ze nooit zacht, wie eclair aan boord van een stiergerande Mississippi Lloyd.
 Hij was twee zag ze paar keer om de trappen te ruimen. Een wachter ze geduldige soldaat er iemand kwam om haar naar boven te tillen. Wat niet meevalt, want Joyce wou nog al wat. Alleen om naar ze verschrikkelijk. Tijdens de maaltijden in de messroom - maar ze met mocht komen - bleef ze zo dicht mogelijk in de buurt van de aanwezende rookkoken.
 Zevenen was haar favoriete sport. Zoals ze uit het zwembad was geklommen, schiedde ze zich lekker uit, ook al kon ze direct eraan weer een nieuwe dakt.
 Joyce was geen uitpaanschip, geen nachtluiker. Verre van dat. Zo regen of nu ging ze voor mijn slaanblijgen, en dat de deur werd opengedoken. Vrijde ze zich breeduit op de slaanbank neer. 's Morgens kwam ze, knieplend en met een panneel of rok in de bek, de vloer van bijgevoerd.

Joyce was zeer waaks, zelfs in de haven waar veel gestoken werd, kon de bemanning rustig gaan slapen. Ze bleef alle hokken en parren van het schip, maar in twee compartimenten kwam ze nooit, die wisselen en de kombuis. Deze plekken waren voor haar verboden terrein. En daar hield ze zich aan.
 Ook bij de agentschappen van Joyce geen omkeerde. In Vera Cruz kreeg de gewoonte getrouw vacatiestegen loodsloof en in Singapore ver-

zorgde een hondentimmer haar uiterlijk en regels.
 Vele zeevaders, nu wie Joyce vooral tijdens lange reizen veel gestoken heeft verscheft, zullen haar nooit vergeten. Kapitein Veldhuizen van de Nedlloyd Mississippi lichtte ons in over de coon van de ramt en eerste stuurman Staggana (192) verloor in Nederland) verstreekte de foto en de zeevaders.

Begin juni werd het 'Security-personeel' bij het Lloyd-Atelier te Netersel drastisch opgeschaald. De vier heren komen alle uit Ouessant, bij ons zeevaarders bekend als, het eiland in 'Het Kanaal' alwaar wij, na een korte of langere reis met een Lloydship, het opgewonden gevoel kregen bijna weer thuis te zijn. Om precies te zijn; het eiland Ouessant ligt pal ten Westen van Bretagne. Foto-links: de vier rammen laten zich zonder al te veel stress vervoeren. het alfa-mannetje ligt lekker op een verhuisdoos. Foto-onder: Vanuit de auto werden ze zo de wei in getild (wol is zo zwaar nog niet!).

Foto-rechts: Even kijken, even snuffelen, eigenlijk voelen ze zich met zo'n prachtige weide en dito stal al heel snel op hun gemak. Onze kater 'Te Dinki' (een Maori-naam) vindt het delen van zijn terrein overigens een minder goed idee en markeert de weide voortdurend, maar tevergeefs met zijn urine. De nieuwe schaapjes zijn hiermee (begin juni) dus toegevoegd aan het 'Veiligheidspersoneel' dat het Lloyd-erfgoed streng bewaakt. De heren komen alle vier uit Ouessant, bij ons zeevaarders, bekend als het eiland in 'Het Kanaal' alwaar wij, na een korte of langere reis met een Lloydship, het opgewonden gevoel kregen bijna weer thuis te zijn. Om precies te zijn, het eiland Ouessant ligt pal ten Westen van Bretagne (Brest).

Grondlegger Willem Ruys J.D. Zn. met zijn vlag en eerste zeilschip, het barkschip: 'Cornelis Wernard Eduard' - 1839

